

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

De Eo, Qvi Dvxit In Matrimonium, quam polluit per adulterium. Titvlvs VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

CAP. VI.

Votum simplex impedit sponsalia de futuro, non autem dirimit matrimonium sequens: sicut in voto solenni.

Celestinus III.

Virius a quidam votum castitatis emittens, iuravit se quandam duxurum postea in uxorem. Unde a fraternitate tua requisiti arbitramur, quod cum simplex votum apud Deum non minus obliget, quam solenne: pro eo quod iuravit temere, penitentiam agat, & votum, quod Deo fecit, studeat observare. Quod si postquam huiusmodi praestiterit iuramentum, ad nuptias proprio motu convolasset: cum votum simplex matrimonium impediatur contrahendum, non tamen dicimus iam contractum, nihil ambiguitatis quaestio tua continere videtur.

CAP. VII.

Votum solenne impedit & dirimit matrimonium post contractum.

Innocentius III. Libanen. & Colimbrien. Episcopi.

Innuante b I. Nobili muliere nostro est Apostolatu referatum, quod a quibusdam curialibus fuit Regi Legionien. pro ipsius copula supplicatum: quod cum ad consanguineorum eius notitiam pervenisset, ut maritum acciperet, ei sub oblatione regia suggesterunt: ipsa vero quod tunc nollet nubere proceffans, consilium accepit ab eis, quod votum emittere castitatis, quod in manibus cuiusdam de fratribus sancti Aug. fecit, eo adiectione tenore, ut in domo propria cum omni substantia sua remaneret. Sane in eisdem ordinis habitu biennio post permansit, licet ad se invitam fecisset adferat, & coactam non tam metu Regio quam parentum: [1 & 7.] Tandem atque, quod invita votum emisit, eo dimisso de parentum consilio, P. Michaeli e publico fuit matrimonialiter copulara: de quo d. quatuor fustali filios tempore procedente: [2 & 7.] Nos igitur attendentes, quod in emissionem voti, quod praecessit, nulla vel modica coactio adfuit, quum patientia & perseverantia sequentis temporis penitus profugavit, & quod sequens conjunctio potius iniqua fuit, & violenter extorta: mandamus, quatenus si praemissa veritas suffragatur, praefatam mulierem ad male dimissum religionis habitum readfundendum, & servandum quod vovit, monere & inducere procuretis & (si opus fuerit) per censuram ecclesiasticam coeercere.

[1 Post haec videm Regi quod fecerat indicavit, quod approbans videtur, ne quis ea volente domum intraret ipsius, vel exinde aliquid exportaret. Interim vero tempore modico elabente P. Curialis regis literas secum portans, & P. Ferdandi dicta mulieris domum intravit, ut ipsi P. vi saltem eam duceret in uxorem, acceperunt ab ipsa, quod si eam idem P. duceret ipsius manibus interire. Postea vero dimissa domo & omnibus qua habebat, in domo assuflam ludae periret, in ecclesia vero S. M. de Neiga per sex latius septimanas, ita quod exinde propter necessitates humanas etiam egredi non auderet, tandem se coactam vident & omnibus destitutam, &c.

[2 Verum quia salutem animae desiderat omnibus anteferre, ac metuens quod huiusmodi conjunctio licita non existat, quid super his tenere debeat, edoceri responso nostro suppliciter postulavit.]

DE EO, QUI DVXIT IN MATRIMONIUM, QUAM POLLUIT PER ADULTERIUM.

TITVLVS VII.

CAP. I.

Si quis vivente uxore contrahit eam secundam, hoc ignorante: prima mortua, ad sui petitionem non separabitur a secunda.

a Cap. 2. eod. tit. in 2. compil. b Cap. 2. eod. tit. in 2. compil. vid. Scotum a. sent. dist. 21. quest. 2. art. 2. & citatos in precedenti. capitula. c abas dicitur in P. filio dicitur in d. in antiqua comp. de qua, &c.

Alexander III. Abbas Cisterciensis.

Populatum a est nobis, quod vi uxorem habens, sibi aliam huiusmodi uxorem contrahit: sed prima mortua mittitur ad dote danda: [1 & 7.] Licet autem in canonibus prohibeatur nullus copuletur matrimonio, quam prius uxorem duxerit, & illam maritum, cui fidem dedit, non vivente, vel quae machinata est in mortem uxoris, tamen praeserta mulier erat infans, quod licet illa ret uxorem viventem, nec dignum est, ut praeserta qui scienter contra canones venerit, huiusmodi uxorem reportet: consulationi tua taliter respondimus, quod si mulier divorcium petat, ad petitionem uxoris aliquatenus separandi.

[1 Afferens quid uxore vivente, eam non licet separare.]

CAP. II.

Si vivente prima uxore & non cogita, qua contrahenda fuerit, & eam cognoverit, etiam non prima uxore habere non potest: sicut prima erat non legitima uxore.

Idem Abbas Cisterciensis.

Significavit et nobis O. Andegavensis: [1 & 7.] Mandamus, quatenus si confiteris quod a te tanta vis illata fuerit, quod non possit quam cognoverit, nec post praestitum iuramentum quatenus cognoverit, propter hoc non dimittas, quod a te, quam postea in uxorem accepit, reverentia libentibus facultate. Alioquin tibi ne ad secedendum tatur sub interminatione anathematis inhibitionem, & excommunicationem ducendum uxorem.

[1 Tarcichianus Eboracensis, ecclesiae per VII. de anno ex hac luce subtrahitur, captem eum, tendit in vana prope carcere tenuis, donec ipsum iurare cogit quod a matrem non in uxorem. Cuius autem vinctus & carceris vinctus, uxorem accepit, de qua filios procreavit. Postea vero uxorem fata A. coram ven. fratre n. Eboracensis Archiepiscopi, sed leg. tractus est in causam, cuius est iuramentum, quod ad illam quam sponse in uxorem accepit, non accedat, quod esset iudicio ecclesiastico terminata. Ceterum quod praeserta causa cognoscitur legitime, perhorum a d. Alex. magis per praedictum O. ad eandem, de qua filios habuit, ut supra inde est quod d. v. p. A.]

CAP. III.

Non potest qui cum illa contrahit, quae ante uxorem vovit, si machinata fuit in mortem uxoris.

Idem Abbas Episcopi.

Super hoc a quod quaesivisti, an licet ad contrahendum sibi de facto matrimonio copulari: Taliter respondemus, quod si adultera est in mortem uxoris, quod machinata, sive fidei dedit, si non, quod machinata hanc esse ducturus, secundum canonem a te confortio prohibetur, & hac prohibito perpetua conservanda.

CAP. IV.

Qui vivente uxore, etiam ab eo separata, quod uxorem contrahit duxit uxorem, prima mortua separabitur a secunda, cum alia contrahere poterit.

Clemens III.

Ex literarum f tuarum infirmatione acceptis.

a Cap. 2. eod. tit. in 1. compil. b post Concil. Lateran. par. 1. ca. 2. vid. Magist. a. sent. dist. 21. q. 2. sicut etiam quae. b. d. h. deat ut expressum. c Ca. 1. eod. tit. in 1. compil. d post Concil. Lateran. par. 1. ca. 2. d. Eboracensis. ab. Baren. castra respicienda sunt. a Ca. 2. tit. in 1. compil. & post Concil. Lateran. par. 1. ca. 2. tit. in 2. comp.

quod T. uxorem suam in adulterio deprehensam, de cui antecessoris ad sensu abiecit: quæ postmodum a accepit huiusmodi monachalem: sed dicitur T. antequam illa deprehensa fuisset, supradictam: & plures suscepit filios ex eadem: [1 & 7.] Erat. T. iugiter resp. quod illos debet ab in vicem separare. Idem vero vir, indicata ei de adulterio penitentiam, aliam ducere poterit in uxorem.

[1. Corin. quæ sit ad illa mulier decessit: quid super securitatem sequi debet, si eam duxerit. Ap. consulendum.]

CAP. V.

Si quis uxorem legitimam cum secunda contrahat adultera, et uxorem primam separavit a secunda, etiam si longo tempore ab ea fuerit, de filiis casus sequitur.

Idem e. Vm. si haberes uxorem legitimam A. nomine I. laicos presentiam, cum M. adulterium perpetravit. Coniugue super hoc fuisset in jus vocatus, ab iuravit adulterium, & postmodum juramento contempto vivente legitima, cum ea matrimonium contrahere, & ipsi diu cohabitata præsumptis: demum prædicta A. de presenti luce claritate memoratus I. cum adultera per decem annos esse commoratus, de qua decem filios procreavit. Tale ergo delictum constat. I. responsum, ut separentur & omnino: & certaque penitentia, perpetua continentia indicatur: quoniam cum in dies suos ambo processerint, & tandem publice in adulterio, & perjurio ex certa scientia perdatante, ecclesiam in gravi scandalo perturbaverint. Nihil enim quod Leo Papa statuit, ut nullus dicitur in matrimonio, quam adulterio polluit, & quod hic plus processum fuit, quam si fides præstita duntaxat fuisset adultera, ut defuncta legitima eam duceret in uxorem; cum eodem etiam prima f. vivente quasi matrimonialiter mecha machinatus adhaerere præsumpsit, & sacramentum suum temere violare: quod utiq; connubium (ubi etiam nulla intercessit religio iuramenti) tam b. Gregor. Papa, quam Triburien. synodus a detestatur, & utrumque, hoc modo conjunctum præcipit publicè poenitentiam, & subijciac perpetuè sine ulla spe conjugii permanere. Nec aliquid eisdem I. & M. administratum adferens, ut simul maneat, quod decennio cohabitaverunt I. & M. uxorem, ac decem filios suscepit m. cum multipliciter proliis ita susceptis magis eorum crimen exaggetur: & diuturnitas temporis peccatum non minuatur, sed augmetur. Sollicitudinis tamen ius intererit, ut uterque liberis suis secundum quod eis suppetunt facultates, necessaria subministrat.

CAP. VI.

Si quis uxorem legitimum cum secunda contrahat adultera, et uxorem primam separavit a secunda, etiam si longo tempore ab ea fuerit, de filiis casus sequitur.

Innocentius III. Episcopo Spoletano. Significasti nobis, quod cum P. civis Spoletanus, quondam M. mulierem duxisset legitimam in uxorem, et relicta, quidam meretricia adhaesit: [1 & 7.] Verum quæ uxore ipsius esset viam universæ carnis ingressa, meretricem, cui adhaeserat, desponsavit. Nos igitur inquisitionem tuam taliter respondemus, quod nisi alter eorum in manu uxoris defunctæ fuerit machinatus, vel ea vivente sibi fidem a dedit de matrimonio contrahendo legitimam iudices matrimonium supradictam, excommunicatio minus absolutionis (si petierit) iuxta formam ecclesiæ impendatur.

a. Sicut. b. super dicit. c. In veteri comp. hoc capit. Gregor. III. præcedens vari. Clemens. III. tribuitur. d. C. 20. tit. in 1. comp. e. Vid. Bart. in l. Claudius. D. de his qui in us. indigni. f. In prima de illi in antiq. nec debet esse, ut constat ex gl. verb. ead. g. Insuper. h. Vid. Hyst. hic indicantem varias Greg. auctor. i. L. 2. tit. k. publici. l. cohabitaverunt. m. suscepit. n. C. 20. tit. in 1. comp. o. dicitur.

[1. Et cum ab ipse contraheris ad uxorem non possit legitimam revocari, vos in eam excommunicationis sententiam protrahite.]

CAP. VII.

Si quis vivente prima secundam huius rei in sciam duxerit uxorem, mortua prima, licite remaneat cum secunda, ne vos consensum ter veniente.

Idem Mesianen. capitulo.

Veniens a ad presentiam nostram G. laicus humiliter infinuacione monstravit, quod cum in civitate Lemovicen. quondam sibi matrimonialiter copulasset, ab ead. recedens Mesianam adveniens ubi M. mulierem inficiam quod a aliam haberet uxorem, sibi solenniter copulavit: verum cum eidem penitentia fuisset injuncta, ut ad legitimam rediret uxorem, & ipse propter hoc in suam patriam rediisset, uxorem suam inveniens carnis debita perfolvit, ad Mesianam rediit civitatem, & supradicta M. tanquam legitima cohabitavit uxori: [1. & infra.] Licet autem vivente uxore legitima prædictam M. sibi copulare nequiverit in uxorem, quia tamen uxore defuncta, ut pote à lege ipsius solutus, in eadem M. de novo potuit matrimonialiter consentire, dum modo non præstiterit fidei adultera, vel machinatus fuerit in mortem uxoris: mandamus, quatenus si est ita, eidem G. ut supradicta M. adfecta adhaerere conjugali, licentiam concedatis.

[1. Quæ autem imposita sibi pro priori excessu penitentiam agens humiliter & devotè, cohabitans eidem M. a nobis licentiam postulavit.]

CAP. VIII.

Contrahens cum secunda vivente prima, quam tamen non cognovit, nec ante contrahitum esse potest, mortua prima potest contrahere cum secunda.

Gregorius IX. fratris R.

Si quis uxore vivente fide data promissit aliam se daturum, vel cum ipsa de facto contraxit, si nec ante nec post (legitima eius superstitit) cognovit eandem: quamvis utrique ipsorum pro eo, quod in hoc graviter deliquerint, sit penitentia injungenda: non est tamen matrimonium, quod cum ea contraxit, post uxoris obitum dirimendum. Ceterum tolerari non debet si prius, vel postea dum b. vixerit uxori ipsius, illam adulterio polluerit.

DE CONIUGIO LEPROFORUM.

TITVLVS VIII.

CAP. I.

Lepra superveniens non dissolvit matrimonium, nec matrimonii effectum: ideo ad invicem maritali adfectu conjuncti se tractare debent, aut ad perpetuam continentiam vocendam induci.

Alexander III. Curiam. Archiepiscopo.

Pervenit ad nos, quod cum hi, qui lepræ morbum incurunt, de consuetudine generali, à communione hominum separantur, nec uxores viros, nec vii uxores taliter agrotantes sequuntur. Quoniam igitur cum vir & uxor una caro sint, non debet alter sine altero esse diutius: mandamus, quatenus, ut uxores viros, & viri uxores, qui lepræ morbum incurunt, sequantur, & eis conjugali adfectione ministrant, sollicita exhortationibus inducere non postponas. Si vero ad hoc induci non poterunt, eis affectus iungas, ut uterque altero vivente continentiam servet. Quod si mandatum tuum servare contempserint, vinculo excommunicationis adstringas.

a. Cap. 2. eod. tit. in 2. comp. b. vixit. c. Vid. B. Thom. 4. sent. dist. 32. q. 1. art. 1. d. C. 1. eod. tit. in 1. comp. & post. C. 20. L. 2. tit. p. 27. c. 2.